Dosar nr. 2c- 1480/2024
2-24070161-12-2c-27062024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Scripliuc
Grefier Anghelina Roibu

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mega Proline” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 26 iunie 2024, avocatul Gheorghe Macovei în interesele SRL „Real Cargo Industry” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Mega Proline” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la 24 noiembrie 2023 între SRL „Real Cargo Industry” în calitate de transportator și SRL „Mega Proline” în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 după cum urmează : -tipul încărcăturii : profil; -cantitatea: 8T; -tip auto: prelata; -mașina: *****; -data încărcării: 30 noiembrie 2023.

A menționat că, în calitate de transportator, SRL „Real Cargo Industry” a efectuat transportarea mărfii pe ruta convenită, efectuând încărcătura mărfii pe data de 30 noiembrie 2023, în Turcia (Izmir).

Conform contractului comandă nr. 2544 s-a convenit asupra prețului de 2200 dolari SUA.

Reclamanta în calitate de transportator a efectuat transportarea mărfii pe ruta și în condițiile convenite, acest fapt fiind confirmat atât prin intermediul scrisorii de trăsură (CMR) și anume rubrica 24, în care este indicată recepționarea mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată cât și prin aplicarea ștampilei în compartimentul corespunzător al CMR-ului.

În concordanță cu aceasta, la 18 decembrie 2023 părțile au întocmit și semnat factura fiscală seria EAL nr. 000419035 pentru suma convenită de 2200 dolari SUA.

A mai specificat că, conform contractului-comandă nr.2544 s-a convenit asupra faptului că prețul contractului va fi achitat de către SRL „Mega Proline” în decurs de 7-10 zile de la data încărcării mărfii.

Deși termenul de achitare de 7-10 zile de la data încărcării mărfii a expirat la 12 decembrie 2023, SRL „Mega Proline” și-a executat parțial obligația de achitare a prețului pentru serviciile prestate de transportator doar după somarea acestuia.

Cu toate acestea atestă o restanță de 332, 83 dolari SUA, fapt confirmat prin actul de decontări reciproce din perioada 01 ianuarie 2023-02 iunie 2024.

A relatat că, în temeiul art. 947 și 948 din Codul civil, părțile de comun acord, au stabilit condițiile esențiale în vederea executării contractelor și anume ,,în cazul întârzierii cu termenii de plată indicat în contract, clientul se obligă să plătească o penalitate de 4% din costul total al serviciilor prestate pentru fiecare zi de întârziere”.

Prin urmare, a evidențiat că, în corespundere cu prevederile legale indicate și clauza penală stabilită de părți în contract, pentru perioada 12 decembrie 2023-07 iunie 2024 penalitatea constituie suma de 16984 dolari SUA.

Totodată a specificat că prin prisma art. 945 alin. (1) din Codul civil, SRL „Real Cargo Industry” este îndreptățit de a solicita despăgubirea cheltuielilor de recuperare a creanțelor de la SRL „Mega Proline”.

La 05 aprilie 2024 reclamanta a expediat către SRL „Mega Proline” somația de plată prin care ultima a fost somată în prealabil în vederea achitării benevole în termen de 5 zile calendaristice de la recepționarea somației a datoriei scadente.

A indicat că, somația a fost expediată la adresa de sediu a SRL „Mega Proline” menționată în contractul nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 care corespunde cu cea din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, fiind returnată reclamantei la 25 aprilie 2024.

Având în vedere caracterul refuzului satisfacerii solicitării de achitare a sumelor pentru serviciile prestate de transportator, consideră că până în prezent au fost extenuate toate mijloacele legate de soluționare a disensiunilor date, iar termenele posibile oferite SRL „Mega Proline” pentru onorarea obligațiilor neexecutate au fost epuizate.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 774 alin. (1), 775 alin. (1), 1411 alin. (1) ,947 alin. (1),(3), 948, 945 alin. (1) Cod civil, solicită încasarea din contul SRL „Mega Proline” în beneficiul SRL „Real Cargo Industry” conform contractului privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 a datoriei în mărime de 332, 83 dolari SUA, a penalității în sumă de 16984 dolari SUA, a cheltuielilor de recuperare a creanțelor în mărime de 20 de euro, a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 9051 lei și pentru asistență juridică în mărime de 10000 lei.

La 17 aprilie 2025 avocatul stagiar Denis Tostonovschi în interesele SRL „Real Cargo Industry” a depusă cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul SRL „Mega Proline” în beneficiul SRL „Real Cargo Industry” conform contractului privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 a penalității în sumă de 16984 dolari SUA, a cheltuielilor de recuperare a creanțelor în mărime de 20 de euro, a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 9051 lei și pentru asistență juridică în mărime de 10000 lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SRL „Real Cargo Industry”, avocatul stagiar Denis Tostonovschi a susținut cererea de concretizare a pretențiilor și a solicitat admiterea integrală a acesteia cu încasarea din contul SRL „Mega Proline” în

beneficiul SRL „Real Cargo Industry” a penalității în sumă de 16984 dolari SUA, a cheltuielilor de recuperare a creanțelor în mărime de 20 de euro, a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 9051 lei și pentru asistență juridică în mărime de 10000 lei. Referitor la cheltuielile de recuperare a creanțelor a menționat că acestea reprezintă cheltuieli poștale, având în vedere că în adresa pârâtei a fost remisă somația privind achitarea benevolă a datoriei.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei SRL „Mega Proline”, avocatul Lilian Stegarescu a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Real Cargo Industry” ca fiind neîntemeiată. În acest sens, a relatat că, datoria de bază a fost achitată integral, iar ce ține de cerința cu privire la încasarea penalităților, o consideră neîntemeiată și abuzivă. Astfel, a indicat că deși în cererea de chemare în judecată reclamanta nu face referire la prevederea contractuală care îi acordă dreptul de a solicita penalitate, din înscrisul prezentat cu denumirea contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 care pe lângă alte prevederi stabilește că, în cazul întârzierii cu termenii de plată indicați în contract, clientul se obligă să plătească o penalitate de 4% din costul total al serviciilor pentru fiecare zi de întârziere, însă acest înscris nu este semnat de către SRL „Mega Proline”. Respectiv, SRL „Mega Proline” nu și-a asumat obligații de achitare a penalităților pentru acest contract. Or, semnătura electronică a fost aplicată de SRL „Mega Proline” doar pe pagina contractului unde este stabilită datoria de bază, iar pe partea unde este indicată penalitatea partea pârâtă nu și-a pus semnătura, respectiv aceasta nici nu a cunoscut despre o astfel de clauză. La fel, consideră nefondată și solicitarea privind încasarea sume de 20 euro cu titlu de cheltuieli de recuperare a creanțelor pecuniare, deoarece nu a fost argumentată și confirmată documentar. În aceste circumstanțe având în vedere că pretențiile reclamantei sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, consideră că urmează a fi respinse și cheltuielile de judecată. Totodată a solicitat încasarea din contul SRL „Real Cargo Industry” în beneficiul SRL „Mega Proline” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun

la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În continuare, conform articolului 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile.

Potrivit articolului 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Articolul 774 alin. (1) din Codul civil, stabilește că în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În corespundere cu articolul 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligență la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

Potrivit articolului 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.852 alin (2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Totodată, potrivit art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, la 24 noiembrie 2023 a fost încheiat contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 între SRL „Real Cargo Industry” în calitate de transportator și SRL „Mega Proline” în calitate de beneficiar, conform căruia transportatorul s-a obligat să transporte marfa, iar beneficiarul s-a obligat să achite prețul prin transfer în termen de 7-10 zile de la încărcare (f.d.15-16).

Respectiv s-a constatat cu certitudine că, SRL „Real Cargo Industry” SRL a prestat servicii de transport de mărfuri pe ruta și în condițiile convenite, fapt confirmat prin scrisoarea de trăsură (CMR) și factura fiscală nr. EAL000419035 din 18 decembrie 2023 (f.d.18, 19).

Dat fiind faptul că, de către SRL „Mega Proline” nu au fost executate integral obligațiile asumate prin contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023, SRL „Real Cargo Industry” la 26 iunie 2024 s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 332, 83 dolari SUA, a penalității în sumă de 16984 dolari SUA, a cheltuielilor de recuperare a creanțelor în mărime de 20 de euro, a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 9051 lei și pentru asistență juridică în mărime de 10000 lei (f.d.4-12).

Ulterior, SRL „Real Cargo Industry” prin cerere și-a concretizat pretențiile din motiv că pârâta SRL „Mega Proline” a achitat datoria în mărime de 332, 83 dolari SUA, solicitând încasarea penalității în sumă de 16984 dolari SUA conform contractului privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023, a cheltuielilor de recuperare a creanțelor în mărime de 20 de euro, a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 9051 lei și pentru asistență juridică în mărime de 10000 lei.

Prin urmare, având în vedere cererea de concretizare înaintată de reclamantă, actele anexate la aceasta cât și explicațiile reprezentanților părților la proces s-a stabilit cu certitudine că SRL „Mega Proline” la 19 august 2024 și-a executat obligațiile prevăzute în contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023, achitând datoria de bază integral.

Cu privire la pretenția reclamantei referitor la încasarea penalității în mărime de 16984 dolari SUA pentru perioada 12 decembrie 2023-21 iunie 2024, instanța reține următoarele.

Potrivit condițiilor speciale din contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 încheiat între SRL „Real Cargo Industry” și SRL „Mega Proline”, în cazul întârzierii cu termenii de plată indicat în contract, clientul (beneficiarul) se obligă să plătească o penalitate de 4% din costul total al serviciilor prestate pentru fiecare zi de întârziere.

Conform art. 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

În temeiul art. 1076 alin. (1), (2) și (4) Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menținut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămîn valabile.

Potrivit art. 1077 alin. (1) pct. 6), Cod civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Iar, în corespundere cu prevederile de la art. 1073 Cod civil, într-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art. 1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.

La caz, instanța de judecată reține că, că clauza penală este evaluarea convențională a despăgubirilor datorate creditorului pentru neexecutarea obligației și părțile pot stabili prin acordul lor de voință mărimea clauzei penale. Ea este o conventie accesorie, prin care părtile determină anticipat echivalentul prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării, executării cu întârziere sau necorespunzătoare a obligatiilor de către debitor.

Totodată, este de menționat că, în cazul în care clauza penală nu este negociată de ambele părți și are ca obiect solicitarea de la cealaltă parte a unei penalități disproporționat de mare în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației contractuale, se consideră clauză abuzivă și este lovită de nulitate absolută.

Respectiv, instanța relevă că, deși consideră oportună încasarea penalității de întârziere, totuși reține că cuantumul solicitat de reclamantă este unul disproporționat de mare în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale, ce prejudiciază disproporţionat cealaltă parte a contractului, având un caracter inechitabil, din care considerente conchide în favoarea constatării nulității absolute din oficiu a clauzei din condițiile speciale din contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 „penalitatea de 4% din costul total al serviciilor prestate pentru fiecare zi de întârziere”, în măsura în care depășește cuantumul rezonabil al penalității, cuantum raportat și la suma datoriei.

În acest sens, instanța consideră necesar de a admite parțial solicitarea reclamantei cu privire la încasarea penalității și a dispune încasarea sumei de 424, 60 dolari SUA cu titlu de penalitate de întârziere (calculată - costul total al datoriei în mărime de 2200 dolari SUA x penalitatea de 0,1% x 193 zile de întârziere (12 decembrie 2023-21 iunie 2024). În rest, suma care excede cuantumul menționat se respinge ca fiind neîntemeiată.

Nu poate fi reținut argumentul reprezentatului pârâtei SRL „Mega Proline”, avocatul Lilian Stegarescu precum că contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 în partea solicitării penalității nu a fost semnat de către SRL „Mega Proline”, or, după cum rezultă din contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023 acesta a fost semnat de către administratorul SRL „Mega Proline”, Serghei Padnevschi cu semnătura electronică, astfel, semnătura electronică se aplică pe întreg documentul și nu pe fiecare pagină separat, iar faptul că a fost aplicată semnătura doar pe prima pagină a documentului rezultă că aceasta a fost semnat integral.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de recuperare în mărime de 20 euro.

Conform art. 945 Cod civil, din momentul în care sînt întrunite condiţiile de plată a dobînzii de întîrziere conform art.942, creditorul obligaţiei pecuniare poate pretinde

debitorului plata unei despăgubiri minime egale cu echivalentul în lei a 20 de euro la cursul Băncii Naţionale a Moldovei din ziua respectivă pentru acoperirea cheltuielilor de recuperare suportate de creditor. Această regulă se aplică chiar dacă obligaţia pecuniară întîrziată este doar o rată din suma totală datorată creditorului conform unui grafic de plată.

La caz, instanța reține că deși SRL „Real Cargo Industry" a solicitat încasarea cheltuielilor de recuperare nu a prezentat probe concludente și pertinente pentru a demonstra în ce constau aceste cheltuieli.

Mai mult, invocarea reprezentantului reclamantului avocatul stagiar Denis Tostonovschi precum că aceste cheltuieli reprezintă cheltuielile pentru trimiteri poștale, nu au fost confirmate prin careva probe care să ateste cuantumul solicitat de reclamant de 20 euro.

În aceste circumstanțe, instanța ajunge la concluzia de a respinge pretenția reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor de recuperare ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la pretenţia privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de de stat nr.213/2023.

În corespundere cu norma prevăzută la art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, reieșind din prevederile normelor menționate și având în vedere că acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, instanța consideră necesar de a încasa de la pârât, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 642, 84 lei.

Conform art.96 alin.(1),(1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, conform practicii Curţii Europene a Drepturilor Omului, pentru dovedirea cheltuielilor suportate, este necesară prezentarea de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispoziții de plată prin virament sau bonurile de plată); b) copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri

stabilite de legislație; c) lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Totodată la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ține cont de: complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.), faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obținut, restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei, natura și durata relației dintre avocat și client, experiența, reputația și abilitatea avocatului, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză, alți factori, la discreția instanței.

Instanța relevă că, la materialele dosarului este anexată factura fiscală Seria nr. EAP000420330 din 21 iunie 2024 și ordinul de plată nr. 3344 din 25 iunie 2024 care atestă că reclamanta SRL „Real Cargo Industry” a achitat Biroului asociat de avocați „Casa de avocatură Macovei Legal” suma de 10000 de lei pentru cheltuieli de asistență juridică.

Totodată instanța reține că, reclamanta a fost asistată de mai mulți avocați din cadrul Biroului asociat de avocați „Casa de avocatură Macovei Legal”, fiind prezentate informații cu privire la lucrul efectuat.

În context, reținând dovada achitării onorariului avocaților, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocaților la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocați, rezultatul obţinut, instanța, admite parțial cererea reclamantei și dispune încasarea sumei în mărime de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică.

Or, pornind de la practica CEDO, potrivit căreia cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, instanța conchide că suma de 4000 de lei, este una echitabilă și rezonabilă ca mărime.

Reieșind din cele menționate instanța de judecată va dispune încasarea de la SRL „Mega Proline”, în beneficiul SRL „Real Cargo Industry” a penalității în sumă de 424, 60 dolari SUA, echivalentul în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în mărime de 4000, 00 lei și pentru taxa de stat în sumă de 642, 84 lei. În rest pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Referitor la solicitarea reprezentantului pârâtei SRL „Mega Proline”, avocatul Lilian Stegarescu cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, or, prin prisma art. 96 Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează părții care a avut câștig de cauză.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mega Proline” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Mega Proline”, IDNO *****în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry”, IDNO *****, conform contractului privind transportul rutier de mărfuri nr. 2544 din 24 noiembrie 2023, penalitatea în sumă de 424, 60 (patru sute douăzeci și patru, 60) dolari SUA, echivalentul în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în mărime de 4000, 00 (patru mii, 00) lei și pentru taxa de stat în sumă de 642, 84 (șase sute patruzeci și doi, 84) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Mihaela Scripliuc